

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.273/2011/6.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Magyar Zsolt ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Máté Szabolcs ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű, **(II.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos II. rendű és **(III.rendű alperes neve, címe)** szám alatti lakos III. rendű alperesek ellen fizetéseképtelenségért való felelősség megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 11.G.40.082/2010/40. számú ítélete ellen az I-III. rendű alperesek részéről 42. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja.**

A felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Megállapítja, hogy a felperes 9.000,- (Kilencezer) Ft fellebbezési eljárási illeték visszatérítésére jogosult.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2010. március 19. napján előterjesztett keresetében 131.976.481,- Ft egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az I-III. rendű alpereseket. Követelése jogalapját az 1991. évi IL. törvény (Cstv.) 33/A § (1) bekezdésében jelölte meg. Hiánypótlást követően az elsőfokú bíróság 2010. június 23. napjára tűzött ki tárgyalást, melyen a felperesi képviselő a kereset „pontosítására” 15 napos határidőt kért. Az alperesi képviselő a marasztalási kereset tekintetében ellenkérelmet terjesztett elő, melyet írásbeli beadvány formájában is csatolt.

A felperes 2010. július 8. napján benyújtott 13. sorszámú beadványában keresetét pontosította, annak megállapítása iránt terjesztette elő, hogy az alperesek az X... Kft-nél a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezért a társasági vagyont csökkent. Keresetpontosítását azzal indokolta, hogy a - már az eredetileg előterjesztett kereseti kérelemben is megjelölt - Cstv. 33/A § (1) bekezdése szerinti jogalapon marasztalás nem igényelhető.

Az alperesi képviselő a 2010. szeptember 15. napján megtartott tárgyaláson terjesztette elő érdemi ellenkérelmét a módosított keresettel szemben.

A peres eljárás során a felperes indítványára a bíróság bizonyítási cselekményeket fogantatosított, az alperes pedig további két iratot nyújtott be, melyek érdemi védekezést tartalmaztak.

A felek jogi képviselői a későbbiekben megtartott három tárgyaláson is mindvégig jelen voltak.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az I-III. rendű alpereseknek 15 napon belül fejenként 200.000,- Ft - összesen 600.000,- Ft - perköltséget. Határozatának indokolásában a peres felek jogi érveit és a bizonyítékokat részletesen értékelve úgy foglalt állást, hogy az eljárás során a felperes nem tudta alátámasztani az alperesekkel szembeni jogvédelmének szükségességét, ezért a megállapítási kereset Pp. 123. §-ában rögzített feltételei nem állnak fenn.

Az ítélettel szemben, annak részbeni megváltoztatása és a felperest terhelő perköltség összegének 1.000.000,- Ft-ra történő felemelése érdekében az I-III. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Arra hivatkoztak, hogy a per tárgyának értéke az eredetileg előterjesztett marasztalási kereset pertárgyértékéhez igazodott, 131.976.481,- Ft volt. A felperes a későbbiekben keresetét módosította, megállapítási keresetet terjesztett elő, melynek tekintetében az alperesek pernyertesek lettek. Ezzel azonban a per tárgyának értéke nem változott, ezért az alperesi képviselettel összefüggésben felmerült elsőfokú eljárási költséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja szerint legkevesebb 1.000.000,- Ft-ban kell megállapítani, további mérséklésnek nincs helye.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és a felperest terhelő perköltség összegének összesen 300.000,- Ft-ra történő csökkentése érdekében a felperes csatlakozó fellebbezéssel élt, melyen 18.000,- Ft fellebbezési eljárási illetéket rótt le. Érvéle szerint az ügyvédi munkadíjjal azonos elsőfokú eljárási költség megállapítása során nem vehető figyelembe az eredetileg előterjesztett marasztalási kereset, mivel érdemi bizonyítás kizárólag a pontosított megállapítási kereset tekintetében folyt. Az alperesi képviselő által kifejtett munkamennyiséghez képest ugyanakkor az elsőfokú bíróság túlzott mértékű ügyvédi munkadíjat ítelt meg. A pernyertes alpereseknek járó perköltség reális összege 300.000,- Ft.

A fellebbezések **alaptalanok.**

A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó. A per tárgyának értékét a felperesnek kell megjelölnie; ha ez az érték a bíróság hivatalos tudomásával ellentézik, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg (Pp. 26. §).

A felperes eredetileg előterjesztett keresetében az alpereseket 131.976.481,- Ft egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni. Keresetlevelében úgy nyilatkozott, hogy a per tárgyának értéke az igényelt összeggel azonos, azonban jogalapként a Cstv. 33/A § (1) bekezdésére hivatkozott.

Keresetét 2010. július 8-i, 13. számú beadványában pontosította és a Cstv. korábban is hivatkozott 33/A § (1) bekezdésének megfelelően megállapítást kért., Állította, hogy a Pp. 123. §-a szerinti kereset indítása szükséges jogainak az alperesekkel szemben való megóvása érdekében és utalt arra, hogy a jogviszony természeténél fogva teljesítést nem követelhet.

Az ítéletablak álláspontja egységes tekintetben, hogy a Cstv. 33/A § (1) bekezdése alapján megállapítási kereset terjeszthető elő, és az ez alapján indított perben a per tárgyának értéke meg nem határozható (BDT 2009/12/231. számú, ÍH 2006/4/168. számú jogesetek, BDT 2011/5/93. számú jogeset).

Miután jelen esetben a felperes keresetét valójában nem módosította - hiszen az eredetileg is hivatkozott törvényhely alapján marasztalás nem kérhető -, csupán keresetpontosítás történt - amit alátámaszt a felperesi képviselő tárgyalási nyilatkozata is (10. számú jegyzőkönyv) -, a per tárgyának értéke meg nem határozható. Ez a megyei bíróság előtt első fokon indult peres eljárásban 450.000,- Ft (1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés b) pontja).

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának pervesztes felet terhelő összege a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000,- Ft.

Az R. 3. § (6) bekezdése lehetőséget ad a munkadíj magasabb összegben történő megállapítására is, különösen az ügy bonyolultsága esetén.

A perköltség összegének megállapításánál irányadónak kell tekinteni a pertárgy értékét, de emellett figyelembe kell venni az ügy bonyolultságát és a feleknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét is (BH 2003.473. számú eseti döntés).

Az elsőfokú bíróság által fejenként 200.000,- Ft-ban meghatározott ügyvédi munkadíj arányos. Az alperesi képviselő három érdemi ellenkérelmet terjesztett elő az eljárás során, melyek közül az első még a keresetpontosítást megelőző felperesi jogi érvelésre reflektált. További, rövidebb, érdemi védekezést nem tartalmazó beadványai is voltak. Öt tárgyaláson - összesen mintegy 6 órányi időtartamban - megjelent, nyilatkozatokat tett. Volt olyan tárgyalás is, amelyen bizonyítási cselekmény folyt. Ilyen körülmények mellett a három alperes képviselőjét ellátó ügyvéd munkadíjaként összesen 600.000,- Ft a kifejtett munkamennyiséggel, az ügy bonyolultságával és a per tárgyának értékével is arányban áll.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a felek pernyertességi aránya a másodfokú eljárásba megközelítőleg azonos, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viseli a saját költségét. Az ítéltábla észlelte, hogy a felperes csatlakozó fellebbezésén - 300.000,- Ft fellebbezési érték mellett - 18.000,- Ft fellebbezési eljárási illetéket rótt le. Tekintettel arra, hogy az Itv. 46. § (4) bekezdése szerint a csatlakozó fellebbezés illetéke az (1) bekezdés szerint járó illeték fele, az ítéltábla az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján rendelkezett a szükségtelenül lerótt 9.000,- Ft összegű illeték visszatérítéséről. Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2011. július hó 6. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Gabriella sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
ábrlabíró